

Elveda Renkte

– Nar-ı Çiçek · 30 Ekim 2011

..

Bakma nutuksuz, argın durduğum adoruğunda sessizliğin çağlayanlar varserme yalnızlığı kutbunda kollarımadar geçitli düşlerde ağlayanlar var.

Kısır bir zamanın behrinded/onsuz bir boşlukta, vakitsiz yağmurlardayım mevsim yaz öncesi bahar belki amaben hâlâ karakıştayım. Zihnimin uçurumlarınabirer kelime ile tutunan cümlelerim yazılmak için can atarkengeceye demlediğim hasretin o gümüş kadehiçimi her yudumda dağlıyordu. Nasıl anlatılırdı ki akla im/kansızın lehçesin nasıl yola gelirdi divane yüreğiaslında hep bir çıkışı olmalı karanlık dehlizlerin ..belki de Lisanı münasip ile yavaş yavaş sineye sindirmeli..öfkemin pişmanlığa olan poyrazı şiddetlendikçemahremiyetimin perdesini aralıyor, yanaklarıma birer volkan konduran mahcubiyetimi çoğaltıyordu alnımdaki tabu sınırları daraldıkça tatsaklığımın gölgesi büyüyordu gözlerimde gönülhanemin sığ'ında baykuş ayınleri defnediyordutabu(t)suz günahlarımı. yetim düşlerim yüreğimdeki elveda lekesiniburnumda keskin bir elma kokusu ile asırlara tütsülüyordu ruhumun yorgunluğunda. üşüyen şiirlerin hüznü gecenin matemine eş olurken bir yıldız daha kaydı gökyüzümden adı sessiz bir çığlıktı en derinden... bir uçurumunda dahayüreğim bu yalnızlığına merhaba dedialı, sırta kademşifresi unutulmuş kilitlerle mühürlenmiş dudaklarım. Bu gece; mesken tuttuğum ıslak kaldırım sokağın en son lambasında en cılız aydınlıkta konaklamaktayım sessizce esen gece yeli insanlardan kalan eğlence artıklarını savurmaya çalışırken vefasızdan kalan izi silmek kolay olmayacak farkındayım. Gitmeliyim... nereye gittiğimi bilmesemde niye gittiğimi biliyorum karamsarlık içime gece gibi çöksedebatan güneş doğacak görüyorum.

...

2010'lu zamanlar...